Nem csak a Balaton...

Az Országos Idegenforgalmi Tanács ülése

Kedvezően alakult az év első öt hónapjának idegenforgalma: június 1-ig több mint kétmillió külföldi látogatott hazánkba, 16 százalékkal több, mint a múlt év hasonló időszakában — jelentették be az *Országos Idegenforgalmi Tanács* szerdán, a velencei ifjúsági üdülő- és kirándulóközpontban *megtartott ülésen.* A *Juhár Zoltán* belkereskedelmi miniszter elnökletével tartott eszmecserén egyebek mellett *az idegenforgalmi idényre való felkészülés tapasztalatairól, feladatairól, a vendégjárás várható alakulásáról tanácskoztak.* Elmondták, hogy a balatoni forgalomra való felkészülés mellett kiemelt gondot fordítottak arra, hogy az ország más üdülőterületeit is bekapcsolják a turista forgalomba, továbbá az országos és a város környéki kirándulo- és üdülőközpontok fejlesztésére, kereskedelmi és vendéglátóipari ellátottságának javítására. Növelték az olcsó, elsősorban a belföldi turizmus igényeit kielégítő szálláshelyek számát, Sárospatakon, Baján és Cserkeszőlőn új kempinget, illetve motelt adtak át. Orfün a sátortábor korszerűsítésével félezerrel növelték a helyek számát, a Hortobágyon egycsillagos, sátorozásra alkalmas kempinget nyitottak, Vámosmikolán új turistaszálló várja a kirándulókat. Lakitelken hamarosan elkészül a félezer fiatalnak szállást biztosító tábor, s jó ütemben halad a keszthelyi kemping korszerűsítése. Balatonföldváron az Express új szállodájával gazdagodott a tóparti szálláshelyek száma. A Balaton-parti és a kiemelt idegenforgalmi helyeken levő kempingek korszerűsítését, az idegenforgalmi alapból ötvenmillió forinttal támogatták. A Balaton úgynevezett háttérterületeit is igyekeznek vonzóvá tenni a turisták részére.

A belföldi turizmust elemezve a tanács megállapította, hogy az év első öt hónapjában, *a tavalyi esztendő hasonló időszakához viszonyítva — 25 százalékkal nőtt a külföldre utazó magyarok száma.*

Propagandisták köszöntése Szegeden

Az MSZMP Szeged városi bizottsága propagandistái, aktivistái számára évzáró ünnepséget tartott tegnap, kedden az Ifjúsági Házban.

A városi pártbizottság nevében *dr. Székely Sándor,* a bizottság titkára köszöntötte a résztvevőket. Köszönetet mondott a propagandistáknak az elmúlt évben végzett munkájukért, hangsúlyozta, tevékenységük szerepe megnövekedett, hisz az eleven gondolatközlésnek szinte soha nem volt akkora jelentősége, mint manapság.

Népfronttanácskozás

Ülést tartott tegnap, kedden a Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága. Dr. Berencsi György elnök megnyitója után *Hofgesang Péter* ismertette *a tanácstagok 1980. évi választás óta végzett munkájáról* készült jelentést. Az első napirendi ponthoz hozzászólt: *Bozóki István. Halász Miklósné. dr. Deák Ferenc. Takács Imréné, dr. Martonosi István, Törökgyörgy József. Szabó Árpád, Csókási Zoltánné* és *Bézi Ferenc.* A fölvetett kérdésekre *dr. Csikós Ferenc,* a városi tanács vb-titkára válaszolt. *Kulcsárné dr. Kiss Piroska,* a népfront városi titkára foglalta össze a jelentésből és a hozzászólásokból leszűrhető tanulságokat, javaslatot téve egy feladatterv kidolgozására. A témával kapcsolatos vitát Hofgesang Péter zárta le.

A tegnapi bizottsági ülés másik előadója *dr. Diós József, a családban és az iskolában folyó hazafias és internacionalista nevelés tapasztalatairól* számolt be.

A tizennegyedik után

Pál Tamás elköszönt — Évadzáró a szimfonikusoknál

Tizennegyedik évadját zárta tegnap társulati ülésén a Szegedi Szimfonikus Zenekar. A megszokottól eltérően, ezúttal a Zenés Színházba hívták össze a társulatot, miként rendesen szokott volt lenni, ezúttal is Nagy Imre ügyvezető igazgató összegezte az elmúlt évad legfontosabb adatait, tapasztalatait.

Beszámolóját azzal a rokonszenves hangütéssel kezdte, hogy jóllehet több előadásukat kísérte látványos közönségsiker, nekik most inkább azokat az okokat kell fölkutatniuk, melyek miatt néhány föllépésük művészi színvonala a középszerűségbe süllyedt. Magyarázó körülmény, hogy az idei szezonban is akadt két olyan periódus, amikor a föladatok *összezsúfolódtak:* októberben, novemberben és december első részében, illetve márciusban és áprilisban koncertek, operaelőadások, tévéfelvétel, tájprogramok. Az 1982/83-as évadban összesen 333 szolgálatot teljesítettek: 198-at a Szegedi Nemzeti Színháznak, 104-et az Országos Filharmóniának és 31 alkalmit. Jeles pillanatait jelentették éves munkájuknak rádióhangversenyük a fővárosi Galériában, koncertjük a Zeneakadémián, a nyugat-európai operaturné és a tévéfilmjük, melynek vetítési ideje, sajnos, olyan időpontra esett, amikor föltehetően kevesen láthatták.

Az ország *gazdasági nehézségei* természetesen a szegedi szimfónikusoknál is érzékelhetők. Bevételre tulajdonképpen csak külföldi turnékkal számíthatnak, ezért a színháztól függetlenül is kísérleteznek ilyen vállalkozásokkal, bár meglehetősen visszafogottan, hiszen hivatásuk szerint mindenekelőtt hazai, helyi igényeknek kell megfelelniük. Költségeik ugrásszerűen emelkedtek. Nemcsak azért, mert Festő utcai székházukon jelentős javításokat kell végeztetniük, hanem a különböző áremelkedések okán is. Ma sem tudják, miből fedezhetik az egész tetőszerkezet cseréjét, mely rövid időn belül, felhőszakadás miatt, kétszer is beázott. A felújítási munkákra szánt 1 milliót a korábbi évek takarékos gazdálkodásával spórolták meg, ám ebből a tetőzetre már nem futia. (Speciális szakmai gondként említette az ügyvezető igazgató, hogy amikor például 54 ezer forintért megrendeltek egy oboát, az érkezéskor már 145 ezer forintba került!) Az épülettel kapcsolatos visszatérő gondjaikhoz tartozik a kiszolgáló helyiségek hiánya, hogy vendégművészeket csak pironkodva tudnak fogadni, ellátni a próbákra. *Létszámgazdálkodásuk* sem felhőtlen. Egy koncertmesteri státuszuk változatlanul betöltetlen, de üres két hegedűs állás, további négyen szülési szabadságon vannak, illetve tartósan betegek, s a kisegítők alkalmazásával ezeken a gondokon képtelenek tartósan úrrá lenni. Halvány reménysugár, hogy a zeneművészeti főiskola szegedi tagozatáról esetleg két-három év múlva sikerül a szükséges utánpótlást szerződtetniük.

Mint ismeretes, *Pál Tamás* főzeneigazgató, miután a színháztól elköszönt, gyakorlatilag tegnaptól megvált a szimfonikus zenekartól is. Nagy Imre meleg szavakkal vett búcsút a „kitűnő muzsikustól, baráttól, munkatárstól" emlékkeztetve az elmúlt nyolc esztendő közös produkcióira, sikereire. Annak a reményének adott hangot, hogy kapcsolatuk *nem szakad meg* (erre máskülönben a filharmónia jövő évadi műsorterve is garancia), s hogy utóda szintén remek muzsikus, Oberfrank Géza, akinek személye kellő biztosítéknak ígérkezik változatlanul szép reményeik valóraváltásához. Beszámolója végeztével az ügyvezető igazgató *Farkas Andrásnak* tízéves törzsgárdajutalmát adta át, s közölte, a nyári pihenés végeztével szeptember 5-én találkoznak.

Papp Györgyné, a Szeged megyei városi tanács vb művelődésügyi osztálya nevében köszönt el Pál Tamástól, majd a társulati ülés második szakaszában a főzeneigazgató kért szót. Rendhagyó és érthető módon ezúttal nem az elmúlt évad művészi munkájának értékelésére szorítkozott, hanem általában, rendkívül rokonszenvesen, intelligensen és a rá jellemző kötetlen módon nyolc *év szakmai tapasztalatait* summázta. Minthogy elsősorban a jelenlevők számára felette tanulságos megfigyeléseiről volt szó, e helyütt nem térünk ki rá. Pusztán annyit tartunk szükségesnek regisztrálni: a jelekből ítélhetően a zenekar és közte olyan szoros kontaktus alakult ki, mely nemcsak az utódjának, Oberfrank Gézának beilleszkedését ígéri zökkenőmentessé, hanem Pál Tamás jövőbeni szegedi vendégszerepléseit is természetes lehetőségként garantálja.

Nikolényi István

Emlékezés Nagy Gézára

75 évvel ezelőtt, 1908. június 29-én Szegeden született *Nagy Géza,* a forradalmi munkásmozgalom szegedi harcosa, aki 1973. június 16-án 65 éves korában tragikus körülmények között hunyt el. Amikor a hamvait tartalmazó urnát borító márványlapra 75. születése napján tiszteletünk jeléül elhelyezzük a megemlékezés virágait, felidézzük érdemes életét, azért, hogy sok más harcostársával együtt követésre buzdítsa a nyomukba járó nemzedékeket.

Nagy Géza a törökkanizsai menhelyen nevelkedett, tíz esztendős korában kifutó és alkalmi gyermekmunkás, amikor pedig elérte a tizennégyéves kort, négy és félévre cipészinasnak szerződött. A segédi oklevél megszerzése után szülővárosába, Szegedre került. Mint segéd, az idősebb bőripari munkások befolyására ismerkedett meg a szocialista eszmékkel, és 1933-ban be is lépett a szociáldemokrata pártba. Buzgalmát látva, rövidesen beválasztották a pártvezetőség tagjai sorába. Tevékenységét a bőripari szakszervezetben is méltányolták, és ott is vezetőségi tag lett. Különben 1934-től a Pátria Cipőgyárban dolgozott, ahol rendszeresen végzett pártmunkát. Néhány munkatársával a Hétvezér utcai Munkásotthonnak is szorgalmas látogatója lett. Ő is terjesztette a Vörös Segély bélyegeket, amelyek eladásából származó jövedelmet a bebörtönzött kommunisták családtagjainak segélyezésére fordították. Az agitációs munka más területén is tevékenykedett: terjesztette az illegális pártkiadványokat, és az előforduló országos és helyi képviselő — és társadalombiztosítási képviseleti tagok választása alkalmával ő is lelkesen tevékenykedett.

A szegedi bőripari munkások életrajzi adatainak és a mozgalmi tevékenységükre vonatkozó anyagok szorgalmas gyűjtőjének, a néhai Pusztai Józsefnek a hagyatékában azt találjuk, hogy Nagy Géza 1944 májusáig dolgozott a Pátria Cipőgyárban, azután a város felszabadulásának az időszakáig, október közepéig egy cipészmesternél állt alkalmazásban. 1945 év elején lépett a kommunista pártba és 1947-ig a városban szinte az elsőként alakult kisipari szövetkezetnek, a Szegedi Bőripari Cipészszövetkezetnek volt a szakmunkása. Mint szövetkezeti alapítótagot szakszervezetük helyi csoportja függetlenített titkárává tették meg illetve választották. Ugyanakkor a városi pártbizottságban külső politikai munkatársi feladatokat látott el, ami elsősorban a kisipari dolgozókkal való törődést jelentette. Nagy Géza ekkor már úgy a pártélet, mint a társadalmi tevékenység ismert személyiségévé vált — 1954-ig vett részt a szegedi, helyesebben a Magyar Dolgozók Pártja Nagyszegedi Bizottsága munkájában. Kiterjedt tevékenységének mindezek mellett új oldala is mutatkozott. 1949-ben a híres Szegedi Orion Bőrgyár utódjaként létrehozott Szegedi Bőrgyár Vállalat igazgatójává tették. Az állami iparfejlesztési politika Szegedre nézve némileg kedvezőtlen döntést hozott, akkor, azzal, hogy az Orion Bőrgyárat ugyan megszüntették, a berendezéseket Budapestre szállították, de jó néhány munkást nem volt mód áttelepíteni, ezekből hozták létre a szegedi kis bőripari üzemet, amelyik 1951-ben meg is szűnt. Szegedet azonban kárpótolták; létrehozták a textilművet és a megmaradásában veszélyeztetett gyufagyár is működhetett tovább. Nagy Géza is mehetett volna az egykori Volfner-gyárba Budapestre, de ő itt maradt, ide kötötte minden szál, elsősorban a politikai tevékenysége, családja, jó barátai. 1951 és 1952 évben a városi tanács tervosztálya élén állott, majd a Patyolat Vállalatot vezette 1967-ig. 1968-ban az ecsetgyár üzemrendészeként vonult nyugdíjba.

Az ellenforradalom időszaka próbája volt a hűségnek és a rátermettségnek. Nagy Géza a karhatalom megszervezésében vett részt, ahonnan öthónapos szolgálat után alhadnagyként szerelt le, 1957-től több mint egy évtizeden át tagja volt a munkásőrségnek.

Kiemelkedő politikai és közéleti munkásságáért számos kitüntetést kapott. 1961-ben a Könnyűipar Kiváló Dolgozója címet kapta, 1957-ben a Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékéremmel tüntették ki, 1964-ben a Munkásőrség Emlékérmét vette át, 1968-ban a Szocialista Hazáért Érdemrenddel, 1970-ben pedig a Felszabadulási Jubileumi Emlékéremmel tüntették ki.

Ha élne, ma lenne 75 éves. Emlékét megőrizzük. A küzdelmekben gazdag életpálya maradandó emléket hagyott reánk.

Oltvai Ferenc

*

Az MSZMP Szeged városi Bizottsága és a Szeged megyei városi tanács koszorúzást rendez Nagy Géza elvtársnak, a munkásmozgalom régi harcosának hamvainál születésének 75. évfordulója alkalmából július 1-én, pénteken 13 órakor az Alsóvárosi temetőben.

Eltemették Drahos Lajost

Mély részvéttel helyezték örök nyugalomra *Drahos Lajost,* a magyar munkásmozgalom régi harcosát, a Vas- Fém- és Villamosenergiaipari Dolgozók Szakszervezete központi vezetőségének tagját, nyugalmazott nagykövetet kedden a Mező Imre úti temető munkásmozgalmi panteonjának sírkertjében. A ravatalnál párt-, állami és társadalmi életünk több vezetője állt díszőrséget, s a családtagokon kívül lerótták kegyeletüket Drahos Lajos egykori harcostársai, munkatársai, barátai és tisztelői.

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága, a Vas-, Fém-, Villamosenergiaipari Dolgozók Szakszervezete központi vezetősége, valamint a Magyar Népköztársaság Külügyminisztériuma nevében *Ernszt Antal,* az MSZMP KB tagja, a Csepel Vas- és Fémművek pártbizottságának első titkára búcsúzott az elhunyttól.

A család és a barátok nevében *Juhász István,* a Munkásőrség XII. kerületi Ságvári Endre zászlóaljának parancsnokhelyettese búcsúzott Drahos Lajostól. Az elhunytat a gyászolók sokasága kísérte utolsó útjára, a sírhantot elborították a kegyelet virágai. A gyászszertartás az Internacionálé hangjaival ért véget. (MTI)

Diákszázad Dorozsmán

A törődés, az érték és a megbecsülés

Immár ötödik éve, hogy tudósítjuk olvasóinkat a dorozsmai belvízvédelmi építőtáborosok munkájáról. Idén utoljára tesszük. A városi tanács által meghatározott és kijelölt munkálatok ugyanis a terv szerint haladtak, s *a jelenleg dolgozó diákszázad megépíti a hátralevő négy-öt kilométernyi csatornát.* Ezzel jó időre megoldódik Dorozsma vízelvezetési gondja — *jövőre Algyőn a sor.*

A fél évtized tábori híradásai *az elégedettség hangján* szóltak. Jókedvvel munkálkodó kamaszok segítőkészségét, málnaszörppel, kolbászos kenyérrel kedveskedő, a táborosokat értékelő dorozsmai lakókat örökítettünk meg. Szóltunk a tanács igyekezetéről, a gondoskodásról, amely az évek során újabbnál újabb kedvezményeket, s talán maradandó élményeket adott a fiataloknak. Hisz a megduplázott jutalom, az emléktrikók, az ingyen strand, a változatos szabadidő-program mind, mind a köszönet jelei. *A Szegedi Vízművek és Fürdők, az ATIVIZIG mérnökeinek felügyelete mellett jött létre, tehát az egész közösség számára fontos érték* — a diákok jóvoltából. Nem egy-két évre, hanem *évtizedekre szóló. Dr. Kerepesi Piroskával,* a városi tanács építési osztályának helyettes vezetőjével jártuk végig a dorozsmai utcákat, a csatornák állapotát vizsgálgatva. Az első „ütemben" kezdtük, a *Jerney, Dimitrov, Damjanics, Bölcs* utcában.

— *Milyen hosszú árok lehet a szegedi utcákban?*

— Jelentős, mintegy 400 kilométernyi nyíltszelvényű árok tartozik a tanács felügyelete alá. Az építés és a karbantartás a mi dolgunk.

— *Nyilván nehezen birkózik meg a tanács a roppant feladattal, ezért kérte a diákok segítségét.*

— Így igaz. A csatornaépítéshez nem találni kivitelezőt, a diákok nélkül nem boldogultunk volna. A karbantartást sem tudjuk megoldani segítség nélkül, ehhez a lakók együttműködését kértük. Magyarán annyit, hogy őrködjenek a csatornák tisztasága fölött, ne hagyják, hogy benője a gaz.

A törődés nyomai jól láthatók az említett utcákban. A Dimitrov utca 13-as és 9-es számú ház előtt kiváltképp. A második „ütemben" épült *a Kamilla* utcai csatorna. Ott az egyik ház kertjében százszám virágzik a szegfű, az utcai csatornában a gyom. Megbízhatóan bírja a harmadik évben készült *Szélső sori* csatornagyűjtő — úgyszólván száraz a nagy eső után is.

A tavalyi munkák nyomai szintén változatos képet mutatnak. *Néhol még egy fűszál sem, máshol nylonzacskó és egyebek hevernek a Dinnyés, Málna, Kubikus utcai csatornákban.*

— *Jól emlékszem egy tavalyi beszélgetésre, amelyen a diákok szóvá tették, az ásás közben konyhai hulladékokba, kidobott cipőbe, lyukas fazékba s a jóég tudja, mi mindenbe akadt az ásó. De figyelték az általuk készített friss árkokat is, és olykor igen elszomorodtak.*

— Minden alkalommal, amikor csak tehetjük, felhívjuk a lakók figyelmét, tartsák rendben a portájuk előtti árkot, szóljanak a szomszédra is, ha kell. *Kicsit több figyelemmel, törődéssel nem lenne ilyen ellentmondásos a tapasztalat* (a diákok számára sem).

Bizony nem lenne, ha... Ha *Takácsék* előtt nem lenne trágya a csatornában, az átereszben meg mész. *Mária,* a fiatalasszony bizonygatja: csak ideiglenesnek szánták eme megoldásokat. Felhagytak az állattartással, a meszet is hordja apránként a vevő. Különben pedig, ahogy mondta, „jól járunk az úttörőkkel, kisdobosokkal, rendszeresen viszik a szemetet".

Lassan telik a Büdös árok, kopik a nád a kertekből. Reméljük, a csatornákra is jobban vigyáz majd a közösség.

Mag Edit